

แนวทางปฏิบัติในการจัดทำกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ สำหรับบริษัทประกันชีวิต

การประกันภัยต่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารความเสี่ยงของภาคอุตสาหกรรมประกันภัย ซึ่งการประกันภัยต่อได้ถูกนำมาใช้เพื่อการกระจายความเสี่ยง ลดความเสี่ยง ตลอดจนลดความผันผวนทางการเงิน อันเนื่องมาจากการรับประกันภัยหรือการมีภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยกับผู้เอาประกันภัย นอกจากนี้ การประกันภัยต่อยังมีบทบาทที่สำคัญในการเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการรับประกันภัย (capacity) ความมั่งคั่งทางการเงิน สภาพคล่อง ความเพียงพอของเงินกองทุน และการพึ่งพาความชำนาญ และข้อมูลที่เป็นประโยชน์จากผู้รับประกันภัยต่อ รวมถึงช่วยให้บริษัทประกันชีวิตสามารถรับมือกับเหตุการณ์พิบัติภัยต่างๆ เช่น โรคระบาด แผ่นดินไหว และสึนามิ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม การประกันภัยต่อมิได้ปลดภาระความรับผิดชอบของบริษัทประกันชีวิตในฐานะผู้รับประกันภัยที่มีต่อผู้เอาประกันภัยลงได้ โดยที่บริษัทประกันชีวิตยังคงต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทนทั้งหมดภายใต้สัญญาประกันภัยที่บริษัทได้รับประกันภัยไว้ให้แก่ผู้เอาประกันภัยหรือผู้เรียกร้องสิทธิ แม้ว่าผู้รับประกันภัยต่อจะล้มละลายหรือปิดกิจการ ในกรณีที่บริษัทประกันชีวิตอาศัยการประกันภัยต่ออย่างมีนัยสำคัญในการลดความเสี่ยงจากการรับประกันภัย ความบกพร่องของการจัดการการประกันภัยต่ออาจกระทบต่อสภาพคล่องหรือฐานะทางการเงินของบริษัทประกันชีวิตได้

ขณะเดียวกัน บริษัทประกันชีวิตอาจดำเนินการรับประกันภัยต่อจากบริษัทประกันภัยอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ นอกเหนือจากการรับประกันภัยโดยตรง ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทประกันชีวิตมีความเสี่ยงจากการรับประกันภัยเพิ่มขึ้นทั้งในเรื่องของการกระจุกตัวของภัย การสะสมภัย ตลอดจนความสามารถในการบริหารความเสี่ยงอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น กลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ จึงมีบทบาทสำคัญในการสร้างความมั่นใจว่าบริษัทประกันชีวิตจะมีความสามารถในการปฏิบัติตามภาระผูกพันที่มีตามสัญญาประกันภัยหรือสัญญารับประกันภัยต่อได้ ทั้งนี้การบริหารและการควบคุมการเอาประกันภัยต่อ หรือการเอาประกันภัยต่อช่วง (Retrocession) รวมถึงการรับประกันภัยต่อควรสอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะความเสี่ยง และนโยบายบริหารความเสี่ยง รวมถึงระดับเงินกองทุนของบริษัท

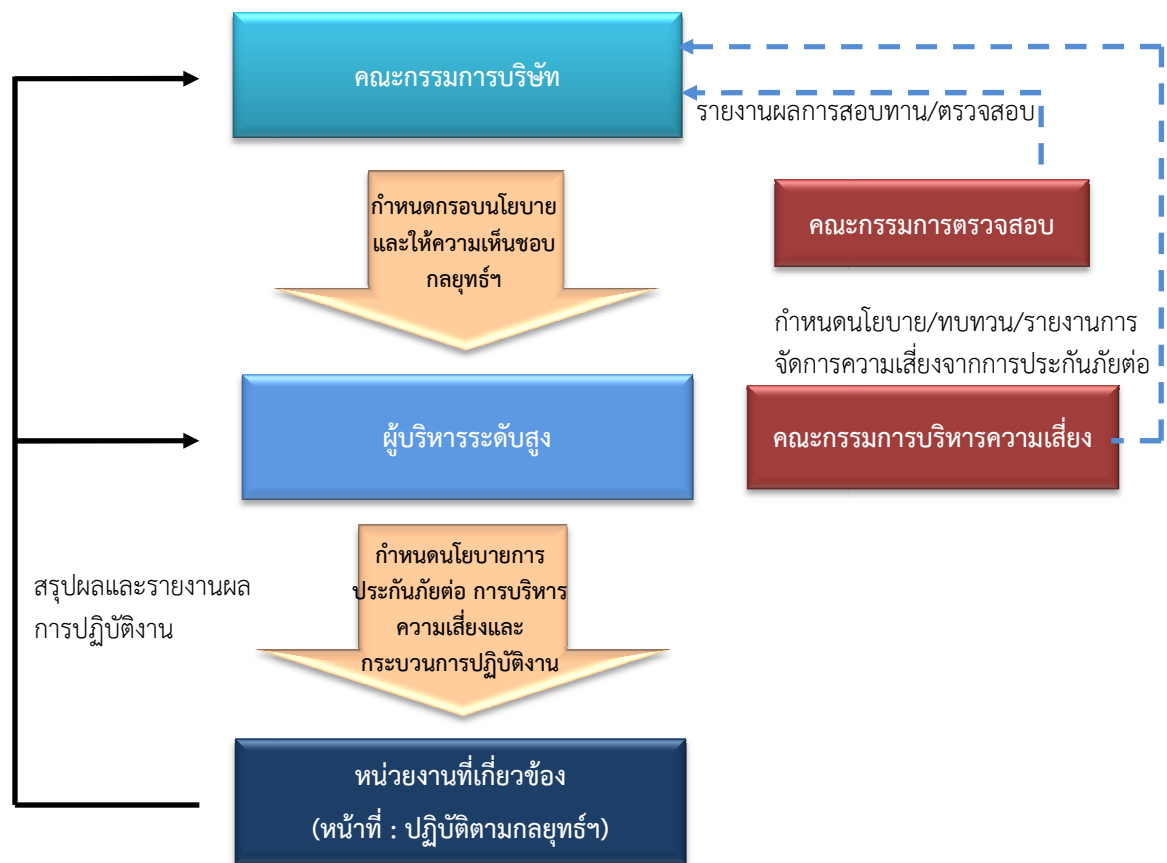
หลักการและแนวคิด

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ได้ตระหนักถึงความซับซ้อน ลักษณะ และรูปแบบในการดำเนินธุรกิจ รวมถึงส่วนผสมทางธุรกิจ (business mix) ตลอดจนระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ ที่แตกต่างกันไปของบริษัทประกันชีวิตแต่ละแห่ง ซึ่งอาจทำให้มีกระบวนการกำหนดความคุ้มครองจากการประกันภัยต่อและคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อที่เหมาะสมแตกต่างกัน

ดังนั้น เพื่อให้บริษัทประกันชีวิตสามารถนำการประกันภัยต่อมาใช้ในการบริหารความเสี่ยงจากการรับประกันภัยให้เกิดประสิทธิภาพ และพัฒนาวิธีการในการจัดการความเสี่ยงอันเกิดจากการประกันภัยต่อให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา บริษัทประกันชีวิตควรต้องมีการจัดทำกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ (reinsurance management strategy) ที่เป็นลายลักษณ์อักษร และถือเป็นส่วนหนึ่งของกรอบการบริหารความเสี่ยงโดยภาพรวมบริษัท โดยที่คณะกรรมการบริษัทและผู้บริหารระดับสูงของบริษัทจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาและการนำกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อไปปฏิบัติให้เหมาะสม เพื่อเป็นหลักประกันว่าบริษัทมีความสามารถเพียงพอในการปฏิบัติตามสัญญาประกันภัย และสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ข้อกำหนดของสำนักงาน คปภ.

กระบวนการจัดทำกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ

กลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ เป็นการกำหนดกรอบในการบริหารการประกันภัยต่อ และการจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องอย่างมีเหตุมีผลที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัทของบริษัท ซึ่งประกอบด้วย กระบวนการคัดเลือก (selection) การนำไปปฏิบัติใช้ (implementation) ตรวจสอบและติดตาม (monitoring) ทบทวน (review) ควบคุม (control) และจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องการประกันภัยต่อของบริษัท (documentation) โดยได้พิจารณาถึงความเสี่ยงที่ยอมรับได้ของบริษัทประกันชีวิต ต้นทุนทางการเงินโดยเปรียบเทียบ สถานะของสภาพคล่อง ทรัพย์สินที่มีต่อแนวโน้มของตลาดและเศรษฐกิจ และการประมาณการการรับประกันภัย ทั้งนี้ กลยุทธ์การประกันภัยต่อจะต้องเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงและการบริหารเงินกองทุน โดยจะต้องเหมาะสมต่อลักษณะ ขนาดและความซับซ้อนของธุรกิจของบริษัท

แผนภาพ แสดงแนวทางการจัดทำกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ

บทบาทและหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. คณะกรรมการบริษัท

คณะกรรมการบริษัทมีหน้าที่ในการกำหนดกรอบนโยบายและให้ความเห็นชอบกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อที่จัดทำโดยผู้บริหารระดับสูงของบริษัทที่เหมาะสมกับลักษณะความเสี่ยงที่มีอยู่โดยรวมของบริษัท รวมทั้งรับรองให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดของสำนักงาน คปภ.

กลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อควรครอบคลุมถึงนโยบายและการบริหารความเสี่ยงจากการประกันภัยต่อ การกำหนดขีดจำกัดความเสี่ยงสุทธิที่รับเสี่ยงไว้เองสูงสุด จำนวนความเสี่ยงภัยสุทธิ

การพึ่งพาคนกลางประกันภัย กระบวนการในการคัดเลือกและทบทวนความเหมาะสมของผู้รับประกันภัยต่อการกำหนดขีดจำกัดการกระจุกตัวต่อผู้รับประกันภัยต่อรายหนึ่งๆ ผู้รับผิดชอบและจัดการการประกันภัยต่อวิธีการในการทำการประกันภัยต่อ รวมถึงกระบวนการติดตามผล ตรวจสอบ ทบทวน และการควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกลยุทธ์ฯ

เนื่องจาก กลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การรับประกันภัยและปรัชญาการบริหารความเสี่ยงของบริษัท คณะกรรมการบริษัทควรทบทวนกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่ออย่างสม่ำเสมอทุกปีร่วมกับนโยบายบริหารความเสี่ยงโดยภาพรวม หรือเมื่อสภาพแวดล้อม หรือกลยุทธ์การรับประกันภัยของบริษัท หรือความมั่นคงของผู้รับประกันภัยต่อ หรือรูปแบบผลิตภัณฑ์มีการเปลี่ยนแปลงไป

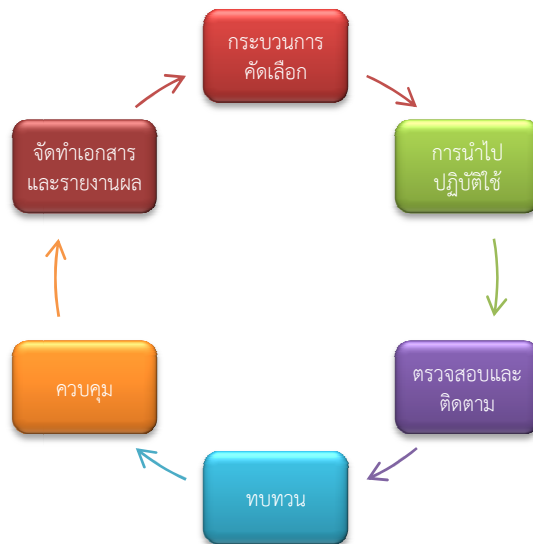

แผนภาพ แสดงแนวทางการกำหนดกรอบกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ

2. ผู้บริหารระดับสูง

ผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่ที่จะต้องสร้างความมั่นใจว่ากลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัทได้มีการนำไปปฏิบัติใช้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะต้องจัดทำเอกสารนโยบายและกำหนดกระบวนการปฏิบัติงานสำหรับการนำกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อไปปฏิบัติใช้อย่างชัดเจน รวมทั้งกำหนดแนวทางการรับประกันภัย กำหนดหลักเกณฑ์และขีดจำกัดของจำนวนและประเภทการประกันภัยที่จะทำประกันภัยต่อตามแต่ละประเภทสัญญาประกันภัยต่อ

เพื่อให้มั่นใจว่าข้อกำหนดและเงื่อนไขการทำประกันภัยต่อมีความสอดคล้องกับธุรกิจที่รับประกันภัย และหลีกเลี่ยงความเสี่ยงที่จะไม่ได้รับความคุ้มครองจากการประกันภัยต่อ ผู้บริหารระดับสูงจะต้องจัดให้มีระบบการควบคุมภายใน ระบบการรายงานผล เพื่อติดตามประเมินผลการบริหารการประกันภัยต่อที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้มีความเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน โดยผู้บริหารระดับสูงจะต้องมั่นใจว่าระบบรายงานมีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองต่อข้อกำหนดของคณะกรรมการบริษัทได้ทุกประการ ทั้งในข้อกำหนดความถี่ของการรายงาน รายละเอียดและข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการบริษัท เพื่อใช้ในการพิจารณาทบทวนกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อที่เหมาะสมต่อไป

แผนภาพ แสดงแนวทางการกำหนดนโยบายและการนำกลยุทธ์ฯ ไปปฏิบัติใช้

3. คณะกรรมการตรวจสอบ

คณะกรรมการตรวจสอบมีหน้าที่ในสอบทานระบบการควบคุมภายในให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และเพียงพอ รวมถึง ติดตาม และตรวจสอบให้ฝ่ายที่รับผิดชอบมีการปฏิบัติตามกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัทและปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดของสำนักงาน คปภ. พร้อมทั้งนำเสนอคณะกรรมการบริษัท เพื่อเป็นข้อเสนอแนะต่อไป

โดยทั่วไปจะเห็นว่าบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบส่วนใหญ่จะเป็นฝ่ายสนับสนุน และส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามกลยุทธ์ฯ ที่วางไว้ และควรมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่

4. คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง

คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงมีหน้าที่ในการกำหนดนโยบายการบริหารความเสี่ยงโดยรวม ซึ่งครอบคลุมถึงการบริหารความเสี่ยงจากการประกันภัยต่อเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริษัท และดำเนินการประเมิน ติดตามและดูแลความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม รวมถึงทบทวนความเพียงพอ ประสิทธิภาพ และการปฏิบัติตามนโยบายที่กำหนด และรายงานผลต่อคณะกรรมการบริษัทอย่างสม่ำเสมอ

ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหารความเสี่ยงควรมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้ปฏิบัติงานในสายงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับและทุกคนจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอน และกระบวนการปฏิบัติงาน ขอบเขตอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบตามที่ถูกกำหนดในกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่ออย่างเคร่งครัด นอกจากนี้จะต้องจัดทำประเมินและสรุปผลการปฏิบัติงาน รวมทั้งข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อรับทราบข้อมูลสำหรับพิจารณาปรับปรุง พัฒนา ตลอดจนผลักดันกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ ต่อไป

แนวทางปฏิบัติในการจัดทำกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ

ในการจัดทำกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท เป็นลายลักษณ์อักษร บริษัทควรมีขั้นตอนและกระบวนการสำหรับการคัดเลือกแผนการประกันภัยต่อ กระบวนการทำประกันภัยต่อ ซึ่งรวมทั้งการเอาประกันภัยต่อหรือการเอาประกันภัยต่อช่วง และการรับ ประกันภัยต่อ ตลอดจนกระบวนการติดตาม ตรวจสอบ และทบทวนการทำประกันภัยต่อและความเสี่ยง ที่เกี่ยวข้องที่เหมาะสมและสอดคล้องกับลักษณะ ขนาด และความซับซ้อนในการดำเนินธุรกิจของบริษัท โดยอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. นโยบายการประกันภัยต่อและการบริหารความเสี่ยงด้านการประกันภัยต่อของบริษัท

โดยระบุความเสี่ยงที่สำคัญอันเกี่ยวเนื่องกับการประกันภัยต่อ และการจัดการความเสี่ยง ดังกล่าว ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1.1 อธิบายถึงปัจจัยสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อของบริษัท ซึ่งสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (risk appetite) ของบริษัท

1.2 อธิบายถึงวิธีการกำหนดระดับความเสี่ยงสูงสุดที่ยอมรับได้ (risk tolerance) ขีดจำกัด ในการรับเสี่ยงภัยไว้เอง (retention limits) และจำนวนความเสี่ยงสุทธิ (net amount at risk) รวมถึงปัจจัย สำคัญในการพิจารณาระดับของการโอนความเสี่ยงที่เหมาะสมและบริหารความเสี่ยงอย่างสอดคล้องกับ ความเสี่ยงด้านต่างๆ เช่น ด้านการประกันภัย ฐานะเงินกองทุน การส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงของกลุ่มธุรกิจ (business portfolio) ต้นทุนของการประกันภัยต่อ และนโยบายการลงทุน เป็นต้น รวมถึงระบุความถี่ในการ ทบทวนค่าของปัจจัยต่างๆ ข้างต้น (parameters)

1.3 อธิบายความเชื่อมโยงของกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ กับนโยบายการรับ ประกันภัย การดำรงเงินกองทุน และนโยบายการบริหารความเสี่ยงของบริษัท

1.4 อธิบายการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตและการบริหารสภาพคล่องทางการเงินที่อันเกิด จากการเสื่อมถอยของระยะเวลาการจ่ายค่าสินไหมทดแทนของบริษัทแก่ผู้เอาประกันภัยกับการเรียกเก็บเงิน จากผู้รับประกันภัยต่ออันเกิดจากค่าสินไหมทดแทนภายใต้สัญญาประกันภัยต่อ (reinsurance recoverables) เช่น การติดตามความมั่นคงทางการเงิน ข้อกำหนดเงินถือและหลักประกันสำหรับการประกันภัยต่อ ข้อกำหนดการจ่ายค่าสินไหมทดแทนเร่งด่วน (cash call) การจัดหาเงินทุนในกรณีที่เกิดสถานการณ์วิกฤต เป็นต้น เพื่อให้บริษัทสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้เมื่อมีความจำเป็น

1.5 อธิบายกระบวนการจัดการสารสนเทศและการรายงาน เพื่อการติดตามผลการ ดำเนินงานและศักยภาพของการใช้แผนการประกันภัยต่อ รวมถึงเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับความเหมาะสม ของแผนการประกันภัยต่อ

1.6 กำหนดแผนฉุกเฉินในกรณีที่ไม่ได้รับความคุ้มครองจากการเอาประกันภัยต่อ อันเนื่องมาจาก ผิดข้อกำหนดในสัญญา เงื่อนไขตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป หรือบริษัทประกันภัยต่อไม่สามารถ ชำระค่าสินไหมทดแทนได้ หรือชำระล่าช้า หรือกรณีที่มีข้อพิพาท

1.7 ในกรณีที่บริษัทเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มบริษัทในต่างประเทศหรือเป็นสาขาของบริษัท ประกันชีวิตในต่างประเทศ กลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ ประกอบด้วยข้อมูลเพิ่มเติมดังนี้

- นโยบาย วัตถุประสงค์ และกลยุทธ์ของกลุ่มบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการประกันภัยต่อ
- การเชื่อมโยงระหว่างการทำประกันภัยต่อระหว่างบริษัทในประเทศกับกลุ่มบริษัท ในต่างประเทศ

- รายละเอียดการทำประกันภัยต่อและกระบวนการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน เมื่อการบริหารการประกันภัยต่อของบริษัทได้รับการควบคุมโดยนิติบุคคลอื่น ในกลุ่มบริษัทหรือโดยสำนักงานใหญ่ รวมถึงกรณีของบริษัทแม่หรือสำนักงานใหญ่ ชื่อประกันภัยต่อในฐานะกลุ่มบริษัทในระดับโลก

ทั้งนี้ หากเป็นการทำประกันภัยต่อกับบริษัทในเครือ ควรต้องดำเนินการเสมือนบริษัทที่ไม่เกี่ยวข้องกัน

1.8 กำหนดนโยบายในการห้ามทำการประกันภัยต่อทางการเงิน (financial reinsurance) หรือการประกันภัยต่อแบบจำกัด (finite reinsurance) และผลิตภัณฑ์การโอนความเสี่ยงทางเลือก (alternative risk transfer products) ซึ่งหมายถึง การโอนความเสี่ยงที่ไม่เป็นไปตามการประกันภัยต่อแบบปกติ ด้วยเหตุผล

- บริษัทประกันชีวิตอาจใช้การประกันภัยต่อในการทำให้ผลกำไรไม่ผันผวน หรือบิดเบือนผลประกอบการ เนื่องจากความเสี่ยงทางด้านประกันภัยไม่ได้โอนถ่ายอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งอาจเปรียบเสมือนหนึ่งการให้กู้เงินมากกว่าการเป็นสัญญาประกันภัย และถือว่าเป็นเครื่องมือทางการเงินมากกว่าเป็นสัญญาประกันภัย
- สัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน จะบิดเบือนงบดุลของบริษัทเพราะมีขีดจำกัดในการถ่ายโอนความเสี่ยง ซึ่งจะส่งผลต่ออัตราส่วนทางการเงิน
- สัญญาประกันภัยต่อทางการเงิน ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิตของบริษัทรับประกันภัยต่อ และการกระจุกตัว หากบริษัทผู้เอาประกันภัยต่อต้องพึ่งพาการจ่ายเงินของบริษัทผู้รับประกันภัยต่อรายใดรายหนึ่งมากเกินไป

2. กระบวนการในการคัดเลือกแผนการประกันภัยต่อ ผู้รับประกันภัยต่อ การกำหนดสัดส่วนในการรับเสี่ยงภัยไว้เองสูงสุด (maximum retention limit) ส่วนเอาประกันภัยต่อ และส่วนการรับประกันภัยต่อ (assumed reinsurance) โดยมีสาระสำคัญอย่างน้อยดังนี้

2.1 สรุปกระบวนการในการกำหนดสัดส่วนในการรับเสี่ยงภัยไว้เองสูงสุดต่อเหตุการณ์ (Maximum Event Retention - MER) และสัดส่วนรับเสี่ยงภัยไว้เองสูงสุดต่อความเสี่ยง (Maximum Retention per Risk - MRR) เป็นต้น โดยครอบคลุมถึงการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินให้เพียงพอต่อการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน

2.2 กำหนดประเภทการทำประกันภัยต่อและการทำประกันภัยต่อช่วงที่เหมาะสมที่สุด สำหรับการจำกัดความเสี่ยงให้อยู่ภายในขอบเขตของระดับความเสี่ยงสูงสุดที่รับได้ และไม่เกินจำนวนความเสี่ยงภัยสุทธิ ในกรณีเอาประกันภัยต่อและเอาประกันภัยต่อช่วง โดยอธิบายเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ที่บริษัทใช้ในกำหนดประเภทของการทำประกันภัยต่อ เช่น สัญญาประกันภัยต่อตามสัญญา (treaty) และการประกันภัยต่อเฉพาะราย (facultative) เป็นต้น ซึ่งเหมาะสมกับภาวะความเสี่ยง (risk exposure) และระดับความเสี่ยงสูงสุดที่รับได้ รวมทั้งควรเชื่อมโยงกับวิธีการในการจัดการความเสี่ยงสะสมและการเรียกคืนค่าสินไหมทดแทน ตลอดจนได้สะท้อนการประเมินเงินกองทุนตามระดับความเสี่ยงอย่างเพียงพอ

2.3 อธิบายการกำหนดแผนความคุ้มครองจากประกันภัยต่อสำหรับการสะสมของความเสี่ยงขนาดใหญ่จากผู้เอาประกันภัยรายหนึ่งรายใดหรือหลายรายที่เกิดจากเหตุการณ์หันตภัย เช่น โรคระบาด แผ่นดินไหว สึนามิ เป็นต้น รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรทางการเงินของบริษัทที่ครอบคลุม

ต่อความเสี่ยงต่อภัยสูงสุด การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากการเอาประกันภัยต่อ ตลอดจนการสะสมของภัยในพอร์ตโพลีโอ ที่อาจไม่ใช่ภัยระดับมหันตภัยเท่านั้น และให้มีการติดตามการสะสมของภัยและทบทวนความเพียงพอของการเอาประกันภัยต่ออย่างสม่ำเสมอ

2.4 สรุปกระบวนการและปัจจัยในการพิจารณารับประกันภัยต่อ (inward reinsurance) การตรวจสอบและติดตามการกระจุกตัวของภัยจากการรับประกันภัยต่อ มาตรฐานการพิจารณารับประกันภัยของบริษัทผู้เอาประกันภัยต่อ และข้อกำหนดเงินถือและเงื่อนไขการวางหลักประกัน

2.5 อธิบายถึงกระบวนการและหลักเกณฑ์ในการระบุและคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อ เช่น อันดับความน่าเชื่อถือของผู้รับประกันภัยต่อ ฐานะความมั่นคงของผู้รับประกันภัยต่อ รวมถึงแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการพิจารณา เป็นต้น

2.6 อธิบายการกำหนดขีดจำกัดการกระจุกตัวสำหรับภาวะความเสี่ยงต่อคู่สัญญาประกันภัยต่อ รายใดรายหนึ่งหรือกลุ่มผู้รับประกันภัยต่อ โดยคำนึงถึงความมั่นคง ขนาดเงินกองทุนของผู้รับประกันภัยต่อ ข้อกำหนด และกฎระเบียบของสำนักงาน คปภ. และสรุปภาพรวมของการกระจุกตัวของความเสี่ยงซึ่งได้คำนึง เขตภูมิศาสตร์ ประเภทของผลิตภัณฑ์ ผู้รับประกันภัยต่อรายใหญ่ของบริษัท รวมถึงจะต้องอธิบายวิธีการในการประเมิน ติดตามและบริหารความเสี่ยงการกระจุกตัว และกระบวนการในการปรับปรุงหรือลดการกระจุกตัวที่มากเกินไป

2.7 อธิบายถึงการมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องของนายหน้าประกันภัยต่อ (ถ้ามี) ในการจัดโครงสร้าง การทำประกันภัยต่อของบริษัท รวมถึงความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ของนายหน้าประกันภัยต่อ และช่วงระยะเวลาที่บริษัทใช้บริการ

2.8 อธิบายถึงหลักเกณฑ์การคัดเลือกนายหน้าประกันภัยต่อและแสดงรายชื่อนายหน้าประกันภัยต่อสามรายแรกที่บริษัทคาดว่าจะใช้บริการสูงสุด (ถ้ามี)

3. กระบวนการติดตามผล ตรวจสอบ และการทบทวนการบริหารการประกันภัยต่อ

บริษัทควรมีระบบการควบคุมภายใน เพื่อการติดตาม ตรวจสอบ และทบทวนการบริหารการประกันภัยต่อที่เพียงพอ และควรดำเนินการตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการ และการบริหารความเสี่ยงนั้นดำเนินการสอดคล้องกับนโยบายบริษัทและกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อที่กำหนดไว้ โดยระบบการควบคุมสามารถที่จะระบุความเสี่ยงและรายงานได้อย่างทันทั่วทั้งที่ เมื่อเกิดการละเมิดข้อกำหนด ฝ่าฝืนแนวทางของบริษัท หรือรับความเสี่ยงเกินกว่าความสามารถของบริษัท และความคุ้มครองการประกันภัยต่อที่มี โดยมีสาระสำคัญอย่างน้อยดังนี้

3.1 สรุปสาระสำคัญของกระบวนการสำหรับการพิจารณา การดำเนินการ การติดตามผล และการทบทวนการทำประกันภัยต่อ เพื่อให้เกิดความถูกต้องในการดำเนินการ มีสัดส่วนรับเสี่ยงภัยไว้เองสูงสุดต่อเหตุการณ์ตามที่กำหนดไว้ และมีการจัดทำเอกสารด้านการประกันภัยต่อครบถ้วน โดยครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้

- ระดับความเสี่ยงสูงสุดที่รับได้ (risk tolerance) และจำนวนความเสี่ยงภัยสุทธิ (net amount at risk)
- การรับเสี่ยงภัยไว้เองที่เหมาะสมกับความเสี่ยงสูงสุดที่รับได้ และการที่จะเอาประกันภัยต่อ (outward reinsurance) ไม่เกินจำนวนความเสี่ยงภัยสุทธิ
- การกำหนดประเภทของการทำประกันภัยต่อที่เหมาะสมที่สุด เพื่อบริหารความเสี่ยงของบริษัท

- การบริหารการกระจุกตัวของความเสี่ยงในลักษณะของอุตสาหกรรม
เขตภูมิศาสตร์ ประเภทของผลิตภัณฑ์ การเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อ
เพียงรายเดียว
- การคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อ รวมถึงการพิจารณาการกระจายความเสี่ยงและ
ระดับความมั่นคงทางการเงินของผู้รับประกันภัยต่อ
- การติดตามฐานะทางการเงิน ความเสี่ยงด้านเครดิตและความสามารถ
ของคู่สัญญาประกันภัยต่อในการปฏิบัติตามภาระผูกพัน ให้อยู่ในระดับที่กำหนด
หากมีการเปลี่ยนแปลงในทางลดลงกว่าที่กำหนดไว้ ต้องมีนโยบายดำเนินการ
ที่เหมาะสม เช่น กำหนดเงื่อนไขพิเศษให้บริษัทของยกเลิกสัญญาประกันภัยต่อได้
หากความมั่นคงทางการเงินของผู้รับประกันภัยต่อถูกลดอันดับลง และการเรียก
หลักประกันภัยเพิ่ม เป็นต้น
- กระบวนการติดตาม ทบทวน และการปรับปรุงกลยุทธ์การบริหารการประกันภัย
ต่อ ให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของตลาดและลักษณะความเสี่ยงของบริษัท
รวมทั้งแผนประกันภัยต่อที่จะรองรับผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ๆ ของบริษัท
- ติดตามการเรียกเก็บเงินจากผู้รับประกันภัยต่ออันเกิดจากค่าสินไหมทดแทนภายใต้
สัญญาประกันภัยต่อ (reinsurance recoverables) ในช่วงเวลาที่กำหนดไว้
- การบริหารความเสี่ยงจากสภาพคล่องทางการเงินในกรณีที่มีความไม่สมดุลระหว่าง
การจ่ายค่าสินไหมทดแทนของบริษัท กับการเรียกเก็บเงินจากผู้รับประกันภัยต่อ
อันเกิดจากค่าสินไหมทดแทนภายใต้สัญญาประกันภัยต่อ
- การติดตามผลการดำเนินงานของโปรแกรมประกันภัยต่อ เช่น การรายงานและ
การควบคุมภายใน เป็นต้น
- ความถี่ในการติดตาม ตรวจสอบ และการรายงานข้อมูล

3.2 อธิบายถึงกระบวนการควบคุมภายในที่มีอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- ติดตามกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่ออย่างใกล้ชิด
- ปฏิบัติตามข้อกำหนดสำหรับขีดจำกัดในการรับเสี่ยงภัยไว้เอง (retention limits)
และจำนวนความเสี่ยงภัยสุทธิ อย่างเคร่งครัด
- ติดตามการยืนยันการทำประกันภัยต่อและการจัดทำเอกสาร
- ติดตามการเรียกเก็บเงินจากผู้รับประกันภัยต่ออันเกิดจากค่าสินไหมทดแทน
ภายใต้สัญญาประกันภัยต่อ (reinsurance recoverables)
- ติดตามความมั่นคงทางการเงินของผู้รับประกันภัยต่อ
- ติดตาม ทบทวน และปรับข้อมูลกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อให้เป็น
ปัจจุบัน เพื่อตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงในตลาดและลักษณะ
ความเสี่ยงของบริษัท รวมทั้งรองรับรูปแบบผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ
- รายงานให้ผู้บริหารระดับสูงและคณะกรรมการบริษัททราบถึงการปฏิบัติตามและ
สิ่งที่ปฏิบัติแตกต่างจากที่กำหนดไว้ในกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ

3.3 อธิบายถึงขอบเขตของหน้าที่การตรวจสอบภายในและการบริหารความเสี่ยงด้านการ บริหารการประกันภัยต่อของบริษัท

4. รายชื่อผู้บริหารและหน่วยงานของบริษัทที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการกำหนดการอนุมัติและการดำเนิน การควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามกลยุทธ์อย่างชัดเจน โดยมีสาระสำคัญอย่างน้อยดังนี้

4.1 ระบุชื่อผู้บริหารและหน่วยงานที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินการ และควบคุมให้มีการปฏิบัติตามกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อ ซึ่งครอบคลุมทั้งการดำเนินงานของบริษัท ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

4.2 ระบุผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ การอนุมัติ การบริหาร และการควบคุมการทำประกันภัยต่อของเจ้าหน้าที่ในแต่ละระดับอย่างเหมาะสม

ทั้งนี้ บริษัทจะต้องมั่นใจว่าบุคลากรที่รับผิดชอบในการดำเนินการด้านการประกันภัยต่อมีความรู้ ประสบการณ์และความชำนาญที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอ

5. ข้อกำหนดและเงื่อนไขของสัญญาประกันภัยต่อจะต้องมีความชัดเจนและแน่นอนในความคุ้มครองจากการประกันภัยต่อ

สัญญาประกันภัยต่ออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านกฎหมาย เนื่องจากสัญญาอาจมีความซับซ้อนและไม่เป็นไปตามที่บริษัทคาดหวังไว้ ความเสี่ยงด้านกฎหมาย คือ ความเป็นไปได้ที่จะเกิดการฟ้องร้องคดี การตัดสินที่เป็นปรปักษ์ สัญญาที่ถูกโต้แย้งหรือไม่สามารถบังคับใช้ได้ ที่มีผลกระทบการดำเนินงาน หรือข้อกำหนดของบริษัทในทางปฏิบัติ ดังนั้น บริษัทจะต้องมีกระบวนการและวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้มั่นใจว่าข้อความ ข้อผูกมัดในสัญญาประกันภัยต่อ และความคุ้มครองจากการประกันภัยต่อเป็นไปตามเจตนารมณ์ของบริษัทก่อนวันที่สัญญาดังกล่าวมีผลบังคับใช้

หมายเหตุ : แนวทางปฏิบัติในการจัดทำกลยุทธ์การบริหารการประกันภัยต่อฉบับนี้เป็นไปตามเงื่อนไขข้อกำหนด ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการประกันภัยต่อของบริษัทประกันชีวิต พ.ศ. 2555 และมีหลักธรรมาภิบาลที่ดี และมีการบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสม รวมทั้งเป็นการให้ข้อมูลเพื่อให้สำนักงาน คปภ. มีความเข้าใจในกระบวนการ ขั้นตอน การทำประกันภัยต่อของบริษัทมากยิ่งขึ้น